



De heer Mastwijk (CDA)

© M. Sablerolle – Gouda

wil dat nog niet zeggen dat het geschikt is. Daar zit een groot nuanceverschil tussen. Het punt is eerder aan de orde geweest, met name in het debat op 27 juni. De staatssecretaris voor cultuur en media heeft toen aangegeven dat informeren over geschiktheid een zaak is van de branche zelf. Daarom is het Nicam gevraagd om hiermee aan de slag te gaan. Het is de bedoeling dat het Nicam samen met de branche binnen een jaar een systeem heeft ontwikkeld om ouders en opvoeders te voorzien van geschiktheidsinformatie. Gestart zal worden met een haalbaarheidsonderzoek. Wat de heer Van der Vlies vraagt sluit aan bij hetgeen mij voor ogen staat. Ik beschouw de motie dan ook als een ondersteuning van het ingezette beleid, maar het is natuurlijk nooit verkeerd om zaken in een motie vast te leggen.

Dan kom ik nu op de motie van de heer Atsma. Ik ben het ermee eens dat internet als communicatiemedium voor jongeren ongelooflijk belangrijk is. Internet is er, het wordt gebruikt en ouders hebben dat gebruik niet altijd in de hand. Natuurlijk moeten wij bezien op welke manier wij daarmee omgaan. De heer Atsma verzoekt de regering, met een plan van aanpak te komen gericht op het tegengaan van de schadelijke invloeden van het internetgebruik op jongeren. Begin oktober stuur ik de Kamer een reactie op het rapport Mediawijsheid van de Raad voor Cultuur. Als deze motie wordt aangenomen, wat wel waarschijnlijk is gelet op de ondertekening, zal ik in het kader van de kabinetsreactie op dat rapport ook aangeven wat er al gebeurt en hoe zaken met elkaar samenhangen, zodat wij met elkaar kunnen constateren of er nog witte vlekken zijn en, zo ja, welke. Het oordeel over deze motie laat ik aan de Kamer over.

Wat de heer Slob in zijn motie vraagt, met betrekking tot de media-educatie, leent zich er uitstekend voor om te worden opgenomen in de kabinetsreactie over mediawijsheid. De bestaande samenwerking tussen de verschillende departementen, de verschillende private partijen en het Nicam zal ik in dit antwoord meenemen. Voor een deel zal het gaan om informatie waarover de Kamer al beschikt, maar deze is niet altijd even gestructureerd bij de Kamer terechtgekomen.

De heer Atsma heeft bij de mediabegroting voor 2006 een motie ingediend over een media-expertisecentrum, waarnaar de heer Slob heeft verwezen in de motie van

zijn hand die nu voorligt. Op die motie is eerder gereageerd, en wel in de brief van 2 juni 2006. Daarin staat onder meer dat de staatssecretaris heeft gesproken met de organisatie, zoals in de motie werd verzocht. Het resultaat van dat gesprek, mede overwegende het advies van de Commissie jeugd, geweld en media en van de Raad van Cultuur, is dat een mediaexpertisecentrum niet de oplossing is van dit probleem, maar leidt tot versnippering en verkokering. Ik ben het zeer met de heer Atsma eens dat er meer samenwerking en meer samenhang moet komen. Daarop moet de energie worden gericht. Ik zal ook aan dit punt aandacht geven in de kabinetsreactie die de Kamer nog zal ontvangen in het kader van het advies Mediawijsheid.

Mevrouw **Örgü** (VVD): De minister heeft enkele malen gerefereerd aan een brief over het advies Mediawijsheid. Ik heb in het algemeen overleg expliciet gevraagd of artikel 240a van het Wetboek van Strafrecht zo kan worden aangepast dat een bioscoopexploitant niet langer strafbaar is wanneer hij iemand jonger dan zestien jaar onder begeleiding van een ouder of verzorger toelaat tot een film met de classificatie zestien jaar of ouder. De staatssecretaris heeft toegezegd dat zij dit in de brief in het kader van het advies Mediawijsheid zou betrekken en dat zij dit goed zou bestuderen. Ik ga ervan uit dat de minister dit ook zal meenemen in haar beantwoording en dat de toezegging van de staatssecretaris nu nog staat. Vanwege die toezegging van de staatssecretaris had ik in het algemeen overleg geen motie ingediend.

Minister **Van der Hoeven**: Als de staatssecretaris dat heeft toegezegd, voer ik die toezegging uit.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor om aanstaande dinsdag over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

---

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van het schriftelijk overleg over het **Leer-werktraject in het contractvervoer in de taxibranche (25910, nr. 61)**.

De heer **Mastwijk** (CDA): Voorzitter. Wij werken in Nederland alweer enige tijd met een chauffeurspas, die ooit was bedoeld om de problemen met de straattaxi, met name in de grote steden, aan te pakken. De minister doet er alles aan om daarvan werk te maken. Daarvoor verdient zij van de CDA-fractie een compliment.

Ik haast mij overigens ook te zeggen dat niet alles in de taxibranche even slecht is. Er zijn nog steeds heel veel goede bedrijven, waar men door goede chauffeurs keurig van A naar B wordt vervoerd.

De pas geldt ook voor het contractvervoer. Daarmee doen zich problemen voor. KNV-taxi heeft die aangekaart. Wij hebben er veel mails en telefoontjes over gehad. In het reces heb ik tijdens een stage bij een aantal ondernemers dezelfde problemen te horen gekregen. De ondernemers zijn niet in staat tijdig personeel te werven

## Mastwijk

die de contracten kunnen rijden. De opleiding voor het examen duurt te lang. Voorts blijkt dat de drempel voor mensen om dit traject te doorlopen, erg hoog is. Dat is jammer, want het gaat heel vaak om banen van 12, 14 of 16 uur. Het betreft dus vooral mensen, van wie ook mijn fractie vindt dat je hun zo veel mogelijk moet "verleiden" om aan het werk te gaan. Ik heb het dan over vutters, huisvrouwen en mensen met een WAO-uitkering die deels zijn goedgekeurd. De druk op deze mensen is echter erg hoog, omdat de procedure krap is en zij moeten slagen. Er is dus geen sprake van een reservoir waar bedrijven die een contract moeten gaan rijden, willen uit kunnen putten als zij op zoek zijn naar chauffeurs.

De CDA-fractie ziet de oplossing in een leer-werktraject. Dat betekent dat een aankomend chauffeur die uiteraard in het bezit is van een rijbewijs, een verklaring omtrent het gedrag en een geneeskundige verklaring – daarover mag geen misverstand bestaan – mag rijden als hij zijn opleiding achter de rug heeft en het examen is aangevraagd. Ik dien daarover een motie in. In de motie wordt niet gesproken over de lengte van het leer-werktraject, want ik ga ervan uit dat de minister dit in goed overleg met de branche oplost. Ik ga er wel van uit dat wij hier over drie maanden niet opnieuw hoeven te spreken over een regeling.

---

### Motie

---

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat het voor de kwaliteit van het zogenaamde contractvervoer in de taxibranche van groot belang is dat bedrijven tijdig kunnen beschikken over voldoende en goed gemotiveerde en gekwalificeerde chauffeurs en chauffeuses;

overwegende dat de procedure die leidt tot het verkrijgen van de chauffeurspas te lang is waardoor ondernemers niet tijdig chauffeurs kunnen inzetten die beschikken over de pas, en waardoor ook het uitvoeren van het vervoerscontract gevaar loopt;

verzoekt de regering, in overleg met KNV-taxi zo spoedig mogelijk een leer-werktraject in het leven te roepen gedurende welk traject aspirant-chauffeurs die al in het bezit zijn van rijbewijs, geneeskundige verklaring en Verklaring omtrent het gedrag, in afwachting van het behalen van de chauffeurspas in het contractvervoer kunnen worden ingezet,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Mastwijk, Gerkens, Dijksma, Hofstra en Slob.

Zij krijgt nr. 62 (25910).



Mevrouw **Dijksma** (PvdA): Voorzitter. Ik dien geen motie in, maar ik vind het wel belangrijk om hier uit te leggen waarom mijn fractie steun geeft aan de motie van de heer Mastwijk. Wij hebben vanaf het begin duidelijk

gemaakt dat wij de chauffeurspas ongelooflijk belangrijk vinden voor de kwaliteit in de taxibranche. Wij hebben daar meteen bij gezegd dat wij niet willen dat vooral de mensen in het contractvervoer de dupe worden van de strenge regels die nu terecht worden gesteld. Daarover verschillen wij helaas een klein beetje van mening met de minister. In de praktijk blijkt dat er wel degelijk problemen ontstaan in het contractvervoer door de termijnen die nu worden gesteld, vanwege de examens. Sommige bedrijven hebben problemen met het vinden van chauffeurs. Ik kan mij niet voorstellen dat dit de bedoeling van de minister is. Daar komt bij dat de sector zelf een heel werkbaar voorstel over het leer-werktraject heeft neergelegd. Laten wij eerlijk zijn: in tal van sectoren in Nederland, bijvoorbeeld in de medische wereld en in het onderwijs, wordt al met leer-werktrajecten gewerkt. Mensen zijn dan eigenlijk al gekwalificeerd om aan de slag te gaan, maar ze hebben het papiertje nog niet. De vraag is nu hoe soepel de minister wil zijn. Er doet zich echt een probleem op de werkvloer voor. Is de minister bereid om dat te helpen oplossen door zo'n leer-werktraject een kans te geven? Als dat het geval is, kunnen wij voorkomen dat straks nodeloos nog meer problemen ontstaan in het contractvervoer. Ik hoop van harte dat de minister kan leven met de zojuist ingediende motie, want die is volgens mij heel redelijk. Dan kunnen wij heel snel aan de slag met de invoering van het leer-werktraject.



Mevrouw **Gerkens** (SP): Voorzitter. Mijn voorgangers zeiden het al: het blijft een beetje hommeles rondom de invoering van de taxipassen. De brief van de minister over de verkorte procedure van de chauffeurspas die ik zojuist heb ontvangen, heb ik met blijdschap gelezen. Ik dank de minister ervoor dat er een versnelling is ingezet. Tevens dank ik de minister voor de mogelijkheid om met een tijdelijke taxipas te rijden, wij kregen namelijk veel signalen dat dit een probleem was.

Het blijft echter wel theorie. De theorie is dat er acht weken zitten tussen het begin van de opleiding en het mogen rijden. Wij krijgen signalen dat deze theorie in de praktijk niet wordt gehaald. Mijn vraag is dan ook: worden die acht weken in de praktijk wel gehaald? Is er altijd voldoende ruimte bij het CBR om op korte termijn examen te doen? Komt het voor dat die examenplekken massaal en collectief worden opgekocht? Er zijn nog veel hobbels en obstakels. Wij zullen het proces nauwgezet volgen. Kan de minister toezeggen dat zij zal controleren of die acht weken worden gehaald?

Het is van belang dat er tussentijds een leer- en werktraject is. Veel argumenten zijn al genoemd, maar één argument heb ik gemist, namelijk dat onder hen die besluiten een taxipas te gaan halen, veel mensen zijn die op dit moment niet aan het werk zijn, om wat voor reden dan ook. Het is een gemiste kans als deze niet-werkenden nog eens wekenlang thuis moeten zitten. Voordat zij het gehele traject hebben doorlopen, moeten zij toch nog acht weken thuiszitten, terwijl zij eigenlijk aan het werk hadden gekund. Vandaar dat wij de motie van de heer Mastwijk hebben gesteund. Ik hoop dat de minister op dit punt toezeggingen kan doen.

□

Minister **Peijs**: Voorzitter. Ik ben samen met de Kamer aan een traject begonnen om de situatie in de taxi-branche te verbeteren. Ik meen dat wij een eind zijn gekomen met de straattaxi en het contractvervoer.

Wij hebben nog een verschil van mening over hoe de mensen in het contractvervoer moeten instromen. Wij hadden het idee dat mensen aan het werk kunnen zo gauw zij hun examens hebben gehaald en hun chauffeurspas hebben gekregen. Wij hebben een oplossing gevonden. Een kleine groep mensen gaat dit aan, zij krijgen een voorlopige chauffeurspas. Die pas kunnen wij allerlei echtheidskenmerken meegeven, opdat daarover geen problemen ontstaan. Wij hebben dit in gang gezet, omdat wij wilden dat er ook in het contractvervoer kwaliteit wordt geleverd. Wij weten dat de Inspectie Verkeer en Waterstaat in het contractvervoer nog steeds grote fouten aantreft bij het vervoer van gehandicapten. Als die mensen groenten moesten vervoeren, zou ik zeggen: gaat u gang met het leer-werktraject, en als er iets gebeurt, heeft u alleen maar uzelf.

Langzamerhand wil ik van deze discussie af, want het heeft lang genoeg geduurd. Ik denk dat de sector ook een keer zekerheid nodig heeft. De periode van de procedure is teruggebracht van dertien naar acht weken. Van die acht weken zijn er vier nodig voor een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG); daaraan wil ik vasthouden en ik hoop dat de Kamer mij daarin volgt. Voor een VOG is vier weken nodig; als er iets aan hand is, duurt het vijf weken. Dus als het langer dan vier weken duurt, weet men dat er iets aan de hand is. Alles bij elkaar wordt er een versnelling in aangebracht van dertien, via acht, naar vier weken.

Ik stel dit traject nu voor, opdat de sector eindelijk zekerheid krijgt. Wij gaan met de sector om de tafel zitten, want het Besluit personenvervoer 2000 moet worden gewijzigd. Er staat immers nu in dat iemand met een taxi kan gaan rijden en contractvervoer kan verzorgen als hij zijn chauffeursexamen heeft gehaald. Voordat ik dit besluit verander, wil ik om misverstanden te voorkomen even met de branche om de tafel gaan zitten om te bepalen wat wij nu precies gaan regelen voor welke groep. Wij moeten dan ook afspreken hoe lang het zal duren en ik ga ervan uit dat er niemand contractvervoer kan gaan verzorgen zonder een verklaring van goed gedrag. Als de Kamer hiermee kan instemmen, ga ik dit traject volgen. Ik zal ook met de branche overleggen over de voorwaarden en dan zal ik het resultaat over anderhalve maand of iets later aan de Kamer voorleggen, om het vervolgens allemaal zo gauw mogelijk in gang te zetten.

De heer **Mastwijk** (CDA): Er was natuurlijk wel enig verschil in kwaliteit tussen de slechtere delen van het vervoer met straattaxi's en het contractvervoer. Er zal in het contractvervoer ongetwijfeld ook wel eens iets gebeuren waarop beter gelet zou moeten worden, maar ik wil in ieder geval even wijzen op dit verschil. En ten slotte wil ik dat er geen misverstand over bestaat dat niemand zonder rijbewijs, zonder een geneeskundige verklaring en zonder een verklaring omtrent het gedrag voor contractvervoer kan zorgen. Als ik ervan mag uitgaan dat de minister mijn motie overneemt en de Kamer hierover binnenkort zal rapporteren, ben ik bereid

om de motie in te trekken en ik zie dat de andere indieners hiermee kunnen instemmen.

Minister **Peijs**: Ik neem de motie inderdaad over en ik zal de Kamer binnen anderhalve maand of binnen twee maanden informeren.

De **voorzitter**: Aangezien de motie-Mastwijk c.s. (25910, nr. 62) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van beraadslaging meer uit.

De beraadslaging wordt gesloten.

---

#### Aan de orde is het debat over **vergoedingen aan pleeggezinnen**.

□

Mevrouw **Kalsbeek** (PvdA): Voorzitter. Dit debat gaat over Myrthe en Richard. Myrthe is dertien jaar, en heeft een beugel. Dat is niet zo bijzonder, dat hebben heel veel kinderen van die leeftijd. Maar met Myrthe is wel iets bijzonders aan de hand, want zij is een pleegkind, zij heeft dus pleegouders. Sinds 1 januari 2006 worden beugels namelijk niet meer vergoed door het Bureau Jeugdzorg, of door een aanvullende verzekering. Richard is jonger, namelijk vijf jaar. Hij heeft een hechtingsstoornis, althans dat denken zijn ouders, de huisarts en de mensen van de pleegzorg, en met elkaar wordt naar hulp gezocht. Die hulp hebben zij gevonden via [www.basictrust.com](http://www.basictrust.com), welke hulp €500 kost. Dit is gemeld bij Bureau Jeugdzorg, en toen kwam de domper: Bureau Jeugdzorg vergoedt deze kosten niet. Wie weet wat een basic mistrust betekent voor de ontwikkeling van een kind, beseft hoe dramatisch dat is voor een mannetje van vijf, en voor de rest van zijn leven.

Dit zijn twee gewone kinderen, die worden geconfronteerd met de gevolgen van beleid dat eerlijk gezegd al meer dan een jaar bekend was, al is het beleid pas per 1 januari 2006 ingegaan. De staatssecretaris heeft zelf eind 2005 een brief over de pleegzorg gestuurd, waarin zij schreef: "Pleegouders kunnen steeds vaker te maken krijgen met kosten die niet gedekt worden door de pleegvergoeding." Dat is trouwens al ernstig genoeg. De staatssecretaris noemt enkele voorbeelden op, wijst op de gevolgen die de invoering van de nieuwe Zorgverzekeringswet mogelijk heeft voor de vergoedingen, en constateert ook nog dat de kosten van kinderopvang niet langer gedekt worden door de pleegzorgvergoeding. Er zal een inventarisatie van knelpunten worden gemaakt, in samenwerking met de MOgroep, belooft de staatssecretaris.

Drie maanden later heb ik Kamervragen gesteld over de pleegzorg, en over de gevolgen van de invoering van de nieuwe Zorgverzekeringswet voor pleegkinderen. De staatssecretaris antwoordde: "Aangezien vooraf niet geheel te overzien was en ook thans nog niet geheel in beeld is welke gevolgen de Zorgverzekeringswet voor pleegkinderen zal hebben, hebben wij de MOgroep gevraagd, een inventarisatie te maken van knelpunten in de praktijk van de pleegzorg, in relatie tot de Zorgverzekeringswet. De MOgroep maakt momenteel deze inventarisatie van eventuele knelpunten, en verwacht deze voor de zomer van 2006 af te ronden."